

Kitapları Çok Seven Çocuklar

Peter Carnavas

Eren ve Leyla'nın pek bir şeyleri yoktu.

Televizyonları yoktu.

Arabaları yoktu.

Hatta alıştığımız gibi bir evleri de yoktu.

Ama onların...

...yüzlerce kitabı vardı.

Kitaplar oraya buraya yığılmış,

istiflenmiş,

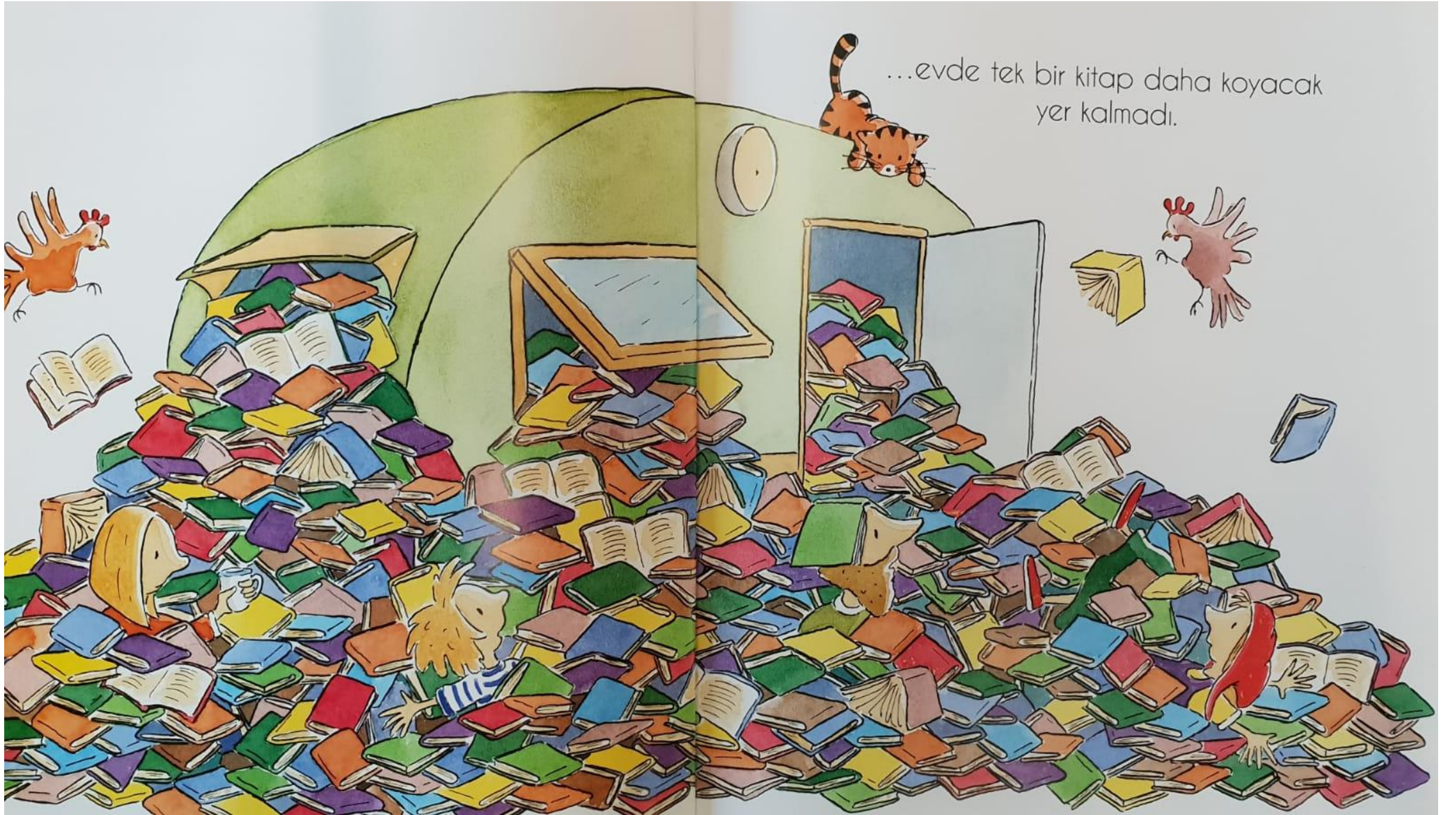

akla gelmedik yerlerde üst üste, yan yana dizilmiş
ya da bir şeylere destek yapılmış hâldeydi.

Evlerinin her köşesi tıka basa kitapla doluydu.

Ancak gün geldi ve...

...evde tek bir kitap daha koyacak
yer kalmadı.

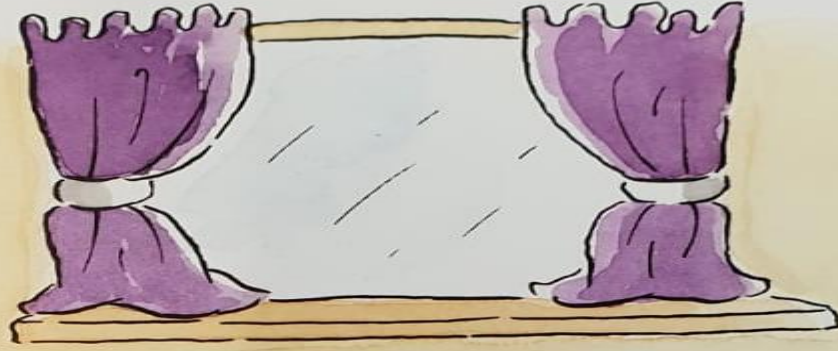
Kitapların evden gitmesi gerekiyordu.

Ama ondan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmadı.

Tabaklar masadan kayıp düşüyor,

Eren pencereye yetişemiyordu.

Artık evde daha çok boş yer olduğu için

onların arasında da daha çok boşluk kalıyordu.

Derken bir gün Leyla'nın okul çantasından yere bir şey düştü.

Babası, "Bu ne?" diye sordu.

"Kitap," diye karşılık verdi Leyla.

"Nereden geldi bu?" diye sordu annesi.

"Kütüphaneden," diye yanıtladı Leyla.

Annesiyle babası kitabı yerden alıp kapağını açtı.
Babası yüksek sesle ilk cümleyi okudu,
ardından da sonraki cümleyi...

Babaları okumaya devam ettikçe çocuklar yanına yaklaştı.

Hava kararınca içeri girdiler.
Babaları okumaya devam etti.

Lambanın altında birbirlerine sokulup
öyküyü dinlediler.

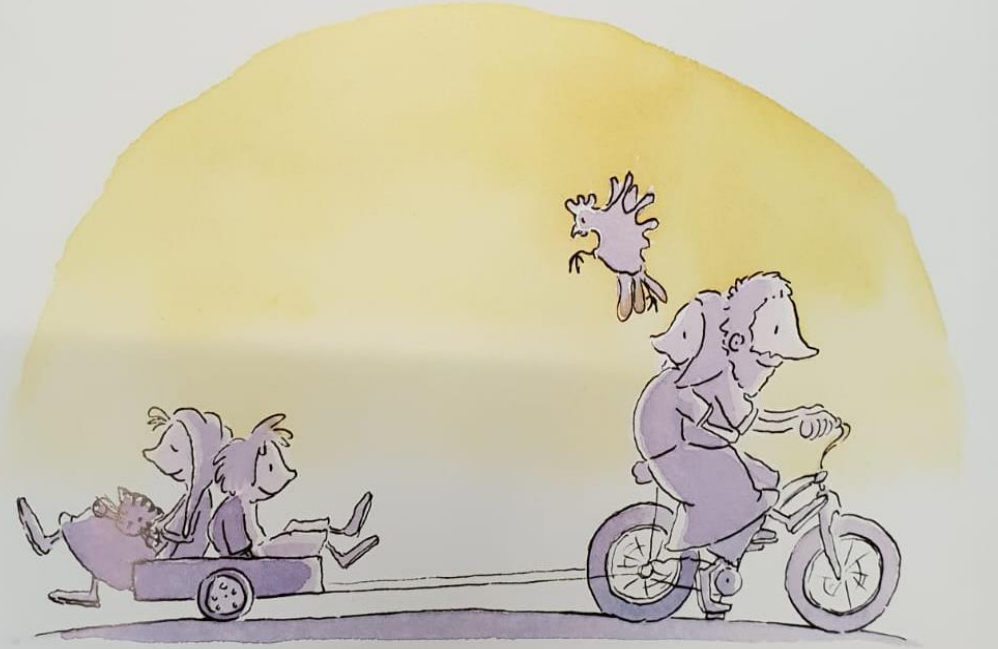
○ gece, tüm şehir karanlığa gömülmüşken

bir tek onların küçük yuvası ışık saçıyordu.

Ertesi gün, esneye esneye güne uyanırlarken birbirlerine her zamankinden daha yakındılar.

Uykulu gözleri ve coşkulu yürekleriyle, mis gibi sabah havasında yola koyuldular.

Kimse bir şey söylememiști ama Eren ve Leyla nereye gittiklerini çok iyi biliyordu.

Eren ve Leyla'nın pek bir şeyleri yoktu
ama ihtiyaç duydukları her şeye sahiptiler.